ANUL IX No. 1081 | 6 PAGINI 6 LEI | Miercuri 13 Iulie 1932

Gazeta Sporturilor

ABONAMENTE
Pe un an . . . . LEI 1000
Pe şase luni 500
Telefon redacţie: 325/35 şi 346/0.
Telefon provincie: 77/65.

Apare în fiecare LUNI, MIERCURI şi VINERI
Birourile: STRADA INGINER ANGHEL SALIGNY, 2. — BUCUREŞTI I.
Directorii: EMIL EMILIAN şi E. MUNTEANU. Secretar de redacţie: N. PAPAGHEORGHE.

PUBLICITATEA
DUPA TARIF
Telefon administraţie: 325/35 şi 346/0.
Telefon provincie: 77/65.

LA ORDINEA ZILEI

Pe marginea unei suspendări

Sunt sporturi cari au la noi un răsunet particular.

Foot-ballul de pildă mobilizează la un match de campionat fără importanţă cel puţin câteva mii de spectatori. Iar un match internaţional al României adună — cu confort sau fără — până la 15.000 de oameni.

Boxul, în mai puţin de trei ani de evoluţie — a ajuns la reţete — pe criza aceasta alarmantă — cari întrec într'o singură gală încasările pe două luni ale celei mai productive percepţii.

Iar motociclismul, în afară de statisticele cari pretind un aflux crescând de spectatori, şi-a definit un răsunet... din cauza căruia chiriile imobilelor vecine cu velodromul au scăzut enorm.

Sunt însă sporturi cari se mulţumesc cu o existenţă fără pretenţii. Biete manifestări obscure, anatemizate şi fără perspectivă.

Rugby-ul de pildă, a decretat zi comemorativă, ziua când—devastat de uimire — casierul terenului dela şosea a venit alarmat să anunţe că a vândut... 48 de bilete de intrare.

Atletismul a abandonat nădejdea de a mai aduna de-alungul pistelor dela O. N. E. F. şi alţi spectatori în afară de oficiali (destul de puţini şi aceştia) şi concurenţii nepartanţi în toate probele.

Nataţia s'a înecat în dezinteresul care a aureolat toate concursurile pe cari le-a realizat.

Iar ciclismul — l-am lăsat într'adins la sfârşit — tânjeşte o viaţă atât de aproximativă în raport cu ceiace reprezintă sportul acesta în Apus, unde circuitul Franţei rechiziţionează atenţia întregei Europe, încât s'ar putea susţine mai de grabă că a decedat. Decât că trage încă să moară.

Din când în când o cursă de fond, nu campionat sau o cupă strecurată în coada rubricelor de .sport. O întâlnire inter oraşe sau o întrecere româno-bulgară atât de palidă, încât ziarele nu insistă asupra lor din decenţa de a nu trebui să insiste şi asupra timpurilor realizate, şi atât.

Se poate o situaţie mai jalnică?

Există fireşte o federaţie română de ciclism. Un fel de adunătură cu cap şi cu coadă, şi cu posibilităţi atât de reduse, încât a-i pune în sarcină asfixierea sportului pe care îl patronează, ar fi să ceri unui chior să vadă.

Deaceia, nimeni până astăzi, n'a pomenit nici în bine nici în rău, despre federaţia de ciclism.

Şi ar fi trecut desigur multă vreme încă, fără ca forului din strada Voicu Diamandi să i se facă cinstea unei atenţiuni a tiparului, dacă recent de tot, o gafă formidabilă a federaţiei, fireşte, nu ne-ar sili să abandonăm sistemul de până acum, acordând şi federaţiei de ciclism câteva rânduri.

Fiindcă, socotiţi şi dumneavoastră. In loc să se străduiască să găsească remedii cari să ridice ciclismul din starea precară în care se zbate, în loc să ajute cluburile şi să le uşureze sarcina, luând drept pretext — n'are importanţă ce — federaţia de ciclism a suspendat una din cele mai importante grupări, pentru motivul că a răspândit ştiri tendenţioase la adresa forului diriguitor.

Deci: legea alarmismului!..

Dacă n'ar fi atât de tristă situaţia ciclismului, am râde. Fiind că federaţia a avut desigur intenţia să glumească.

Cum însă, din cauza totalei lipse de fonduri, se obişnueşte ca federaţia de ciclism să fie însoţită întotdeauna de adjectivul „săraca", ne mulţumim să-i zicem numai „săraca"!

Dar cu altă intonaţie...

Rugby

Şedinţa comitetului Federal

Vineri 25 Iulie s'a întrunit comitetul Federaţiei Române de rugby sub preşedenţia d-lui Grigore Caracostea şi în prezenţa d-lor: inginer Mărăscu, inginer Costacea, Paraschiv Ştefănescu, Sorin Mihăilescu, Tasse Be- [illegible] Dumitriu şi secretarul federaţiei d. Tase Berechet.

Prima chestiune la ordinea de zi a fost afilierea clubului C. F. R. la Federaţia Română de rugby, care după scurte discuţiuni a fost admisă singurul vot care a fost contra fiind reprezentat prin d. Ion Ionescu.

In urmă, clubul Stadiul Român prin d. Ion Ionescu a cerut suspendarea clubului C. F. R. pe motiv că fără a fi afiliat a jucat un match de rugby în compania P. T. T.-ului, cerere respinsă pentru simplul motiv că nu se poate suspenda un club care nu exista în momentul infracţiunei.

In urmă clubul Stadiul Român a prezentat F. R. R.-ului o cerere prin care anunţă că a suspendat pe timp de doi ani pe jucătorii Gogu Sfetescu, Chiriţă Alexandrescu şi G. Grigoriu pentru faptul că în ziua de 3 Iulie în loc să vină să joace matchul amical al Stadiului Român cu R. C. B. au jucat în noua formaţiune a C. F.R.-ului.

Istoricul acestei chestiuni este următorul:

De notorietate publică era faptul că aceşti jucători, în special primii doi au plecat în noua formaţie a clubului C, F. R. şi faptul fusese anunţat verbal preşedintelui clubului d. inginer Mărăscu, care şi-a dat asentimentul la această plecare neînţelegând să facă nici un fel de şicană oamenilor cu cari a apărat ani dearândul culorile clubului.

(Continuarea în pagina II-a)

BOX

După matchul Al. Brown-Kid Francis

Am arătat în numărul trecut peripeţiile matchului pentru titlul mondial la categoria cocoş, între Al. Brown şi Kid Francis. Revenim astăzi cu amănuntele pe cari ni le furnizează presa franceză.

Au asistat 15.000 spectatori.

Boxeurii s'au prezentat astfel:

Al. Brown 53.250 kgr.

Kid Francis 53.025 kgr.

Brown porneşte la atac, chiar dela început dar găseşte la francez o rezistenţă şi o ripostă energică. Brown lucrează puternic cu stânga, dar nu prea regulat.

Reprizele alternează în avantajul ambilor boxeuri, astfel că rezultatul părea nedecis.

Sentinţa însă, întârzia, deoarece, buletinul judecătorului american Sparrs, pe care Brown figura ca învingător, dispăruse.

Scandalul urmat a fost cu greu potolit de poliţie. Decizia a fost în consecinţă — non combat.

Ceeace este interesant în această chestiune îl constitue faptul că judecătorul neutru d. Lomazzi îl văzuse invingător pe Kid Francis, iar judecătorul francez Al. Chavannes văzuse învingător pe Brown.

Până una alta s'a semnat matchul de revanşe care va avea loc la Paris în organizaţia lui Jeff Dickson.

Iată aşa dar că un buletin dispărut poate constitui câteodată începutul unei afaceri extrem de rentabilă.

MARILE EVEIMENTE

Cronica Olympică

Numai două săptămâni ne mai despart de jocurile olympice de la Los Angeles. Credem deci interesant ca în preajma acestui mare eveniment sportiv, să examinăm şansele diverşilor concurenţi, în special ale atleţilor europeni în diferitele probe.

In momentul de faţă nu ne-au parvenit toate înscrierile. Astfel cele ale Statelor-Unite nu vor fi cunoscute decât la 16 Iulie, dată când are loc ultima selecţiune olympică.

Ceeace înseamnă că nu poate fi vorba de un pronostic, ci mai de grabă de o privire de ansamblu, în care vom încerca să delimităm locul exact al fiecăruia... pe hârtie, acest loc atât de dese ori desminţit pe teren.

Inainte însă de-a trece la această chestiune trebue să înţelegem că lunga deplasare, unică în analele atletismului european, strică mult calculele.

Se pune întrebarea, se vor adapta ei bine climatului californian?

Care gen de temperament se va acomoda mai bine cu dificultăţile locale?

Nordicii, insensibili la oboseală, vor resimţi ei desavantajele căldurii mai repede decât meridionalii?

Pe de altă parte antrenamentul întrerupt va putea juca o influ- [illegible]

Sunt chestiuni care nu pot fi rezolvate. Nu putem avea în acest sens decât puncte de reper, Astfel, s'a constatat, că britanicii cu ocazia matchului Statele Unite—Imperiul britanic în 1930 nu au pierdut nimic din calitatea lor, că americanii, au decepţionat câte odată în Europa, puţin prin neputinţa de adaptare sau pentrucă pistele europene nu se asemănau cu cele ale lor.

In acelaş timp, dacă fiecare delegaţie europeană se va prezenta în bune condiţiuni, nu va surprinde un câştig de 1/5 secundă sau de câţiva centimetri, obţinute de fiecare atlet al vechiului continent.

Şi vom putea înţelege atunci motivele superiorităţii americane, reală, fără îndoială, dar tot aşa de particular ajutată de elemente exterioare.

Clasica probă pe 100 metri, ne-ar mira foarte mult dacă va scăpa americanilor.

Până în acest moment selecţia nu este încă terminată: Toppino, Kiesel, Tolan, Metcalfe, Wykass, Simpson Dyer şi mulţi alţii rămân cu şanse.

Contra tuturor acestora ce trimite bătrâna Europă?

Lista este foarte scurtă:

trei nemţi: Ionath Kornig, Geerling; trei englezi: Reid, Page şi Fuler; olandezul Bergher; italienii Toetti, Salviati şi Moregati şi cehul Engel.

Nu credem că italienii şi Engel să poată juca un rol, singur poate Toetti. Rămân deci englezii şi mai ales Page şi Reid, germanii, în special Ionath şi olandezul. Berger.

Ultimul, liniştit şi calm, ne apare într'o excelentă postură de a reprezenta în finală bătrâna Europă, bine înţeles dacă hazardul unei competiţiuni atât de nesigure nu va răsturna această ordine teoretică.

Trebuie să adăogăm că Ionath şi Paige ne apar capabili de-aşi croi drum în finală, dar gândim de asemenea că principalii adversari ai americanilor vor fi trimişii coloniilor britanice reprezentate prin canadianul Percy Williams, sud-africanul Joubert şi a- [illegible]

Cu tot progresul lor, japonezii sau sud-americanii, cu Pina, Bianchi şi Yoshioka în frunte, ne-ar surprinde dacă ar parveni să ajungă în finală şi să joace un rol important.

La cursa de 200 metri, nu putem decât să repetăm ceeace am spus despre 100 metri. Totodată performanţele relativ mediocre realizate în acest sezon în Europa, vor fi cred sensibil ameliorate. Să nu uităm că 200 metri se va alerga la Los Angeles în linie dreaptă, şi pe o pistă special favorabilă probelor de sprint.

Europa va delega aproape aceiaşi oameni ca şi la 100 metri, cu singura modificare că englezul Engelhardt va lua locul lui Page şi Borchmayer şi Hendrix acelea ale lui Kornig şi Gerling.

CAMOR

Turul Franţei

Leducq în fruntea clasamentului

Nantes--Bordeaux (387 km.): Leducq (Franţa)
Bordeaux—Pau (206 km): Rousse (Belgia)

Cea de a treia etapă a Turului Franţei, a scos la suprafaţă pe câştigătorul de acum doi ani, francezul Leducq, care s'a dovedit odată în plus un as al distanţelor mari. Intr'adevăr, etapa Nantes—Bordeaux măsoară nu mai puţin de 387 km. şi este cea mai lungă a întregului tur. Pentru a putea termina victorios într'o asemenea etapă, se cere, pe lângă o mare rezistenţă fizică şi o mare doză de cunoştinţe technice.

Efortul trebue dozat aproape matematic, pentru că lungimea parcursului are pe lângă inconvenientele obişnuite sinuozităţi de teren aproape insurmontabile.

Andreé Leducq a ştiut să le înfrunte cu stoicism, să câştige etapa şi totodată să îmbrace tricoul galben pe care-l câştigase după etapa doua, germanul Stoepel.

Leducq a sosit primul la Bordeaux în 12 ore 54 min. 33 sec, cu o medie orară de 29 km. 978.

Au urmat apoi în ordine: Di Paco, la 6 secunde diferenţă, Bonduel şi Cornez în acelaş timp.

După această etapă clasamentul general a fost astfel stabilit:

1. Leducq; 2. Stoepel; 3. Bonduel; 4. Lemaire; 5. Tiebrach.

•

Etapa patra, Bordeaux — Pau pe distanţa de 206 km. a revenit belgianului Georges Rousse, care a terminat în 6 ore 23 min. 20 sec. cu media orară de 31 km. 900.

Al doilea sosit, la 4 lungimi, a fost Paul le Drogo, primul în clasamentul individual, iar al cincilea, Andrée Leducq, urmat de Jean Aerts, Marchiso şi Schepers.

Rezultatul technic a fost următorul:

1. Georges Rousse, 6 ore 23 min. 20 sec.; 2. Paul le Drogo la 4 lungimi; 3. Antenen în 6 ore 24 min. 29 sec.; 4. Bonduel; 5. Leducq; 6. Jean Aerts; 7. Marchiso; 8. Schepers; 9. Brugere şi 10 Vervalcke.

Leducq rămâne aşa dar în fruntea clasamentului.

•

Etapa 5-a, Pan-Luchon este de 229 km. după care se va face o zi de repaus la Luchon.

FOOTBALL

DUPA BELGRAD

Impresii de ansamblu
III

In articolele precedente am redat impresiile culese la Belgrad referitor la organizare.

In articolul de faţă abordăm partea technică.

Vom insista mai mult asupra felului cum s'a desfăşurat competiţia şi în sfârşit vom ajunge la capitolul mult aşteptat al ţinutei echipei noastre.

Datele au fost prost alese

Condiţia primordială a unei competiţii internaţionale, este să asigure competitorilor aceleaşi avantagii şi să se ferească—chiar prin imposibil — să handicapeze pe unul din ei. Lucrul acesta nu-l putem spune că l-am remarcat la proba dela Belgrad.

Datele au fost prost alese şi din această cauză două sau chiar trei din echipe au fost handicapate în favoarea restului.

Plasarea probei între 27 Iunie şi 3 Iulie este cea mai mare erezie. Şi noi ne-am făcut datoria, am prevăzut dificultăţile înaintea plecărei la Belgrad. Să fixezi o competiţie rezervată ţărilor din Balcani la începutul lunei Iulie, înseamnă ori să nu cunoşti delimitarea sezoanelor sportive sau să nu acorzi probei suficientă însemnătate.

Să aduci pe greci cari sunt în plină vacanţă, să obligi pe români şi jugoslavi să susţină trei jocuri internaţionale într'o săptămână a lunei Iulie, înseamnă să ignorezi situaţii reale şi să handicapezi trei sferturi din concurenţi.

Avem convingerea că dacă proba dela Belgrad se desfăşura până la 15 Iunie, altele erau rezultatele sportive şi altul ar fi fost succesul.

CUM AU CAŞTIGAT BULGARII

Pentru mulţi este o mare enigmă explicaţia victoriei bulgare.

In primul moment nimeni n'a vrut să creadă [illegible] acum toţi fac bulgari. [illegible] tăţile de măsură footballiste „en vogue", Bulgaria figurează ca cea mai mică dimensiune. Că e greşit acest fel de a vedea, l'a arătat rezultatul dela Belgrad şi l-au confirmat câteva rezultate dela Praga.

In primul rând vecinii noştri dela Sud sunt în mare progres. Au învăţat să joace, rafinamentul technic şi tactic nu mai e pentru ei un articol exotic. Am văzut în matchul Bulgaria — Jugoslavia faze clasice. Am văzut goaluri marcate de bulgari într'un stil clar şi rezultat al unui joc constructiv.

I-am văzut combinând în atac, susţinuţi de o linie de halfi cu noţiunea plasamentului şi serviciului admirabil dezvoltată. Am văzut pe Dermonschi cel mai bun portar din Balcani sau doi fundaşi cu o extraordinară inteligenţă defensivă.

In general, echipa bulgară care am văzut-o la Belgrad, e de departe mai bună decât reprezentativa de anul trecut sau acum doi ani. Bulgarii sunt deci în mare progres.

La Belgrad, au fost şi invincibili... E uşor de ghicit pentruce. Au avut de susţinut jocurile pentru cupă, în epoca cea mai favorabilă lor. In toiul sezonului lor, care ţine toată vara. Au beneficiat de cele mai bune condiţii fizice pentrucă fiecare selecţionat n'avea mai mult de zece matchuri în picioare. Au fost perfect odihniţi şi au jucat cu plăcere, în timp ce adversarii au trebuit să suporte la Belgrad toate consecinţele sezonului supra încărcat. Românii şi Jugoslavii au trebuit să joace în Iulie când normal era să intre în vacanţă şi după ce fiecare jucător avea la activ un minim de 40 jocuri.

Combinaţi prima constatare a progresului cu restul explicaţiilor şi veţi înţelege că la Belgrad, astfel cum a fost fixat programul, nu se putea să nu se producă lovitura.

Deoparte deci cu demagogia naţionalistă.

Bulgarii n'au câştigat pentrucă la coada fiecărui nume de a lor figura un „off".

Această explicaţie stupidă este o încercare destul de tendenţioasă de a plasa în sportul nostru, teorii care au falimentat în toată lumea.

M. BEILIS

(Va urma)

Actualităţi

Se desfiinţează terenul Turda

Ni se aduce la cunoştinţă un lucru dedreptul surprinzător: d. Chiriţă Vasilescu, primarul sectorului III Albastru a hotărît să desfiinţeze terenul de football pe care primăria respectivă l-a construit pentru clubul Turda. Ştirea nu ne-a fost confirmată până fost diformată, ceeace se pregăteşte terenului Turda constitue un adevărat atentat la viaţa sportului bucureştean, pe care vom şti să-l înfierăm aşa cum merită.

Matchul România-Ungaria

După cum am anunţat în numărul trecut, la Balaton—Hunadi, o frumoasă staţiune climaterică pe malul lacului Balaton va avea loc matchul România—Ungaria. Din păcate Reti nu a putut obţine concediul necesar deplasării, fiind elev teterist, aşa că echipa României a suferit orecari modificări. Astfel vor juca în simplu Mişu, Poulieff, Cantacuzino şi Botez iar echipele de dublu vor fi: Mişu — Poulieff şi Botez — Cantacuzino. Nu se ştie încă dacă se vor juca 8 sau 6 matchuri. Stabilit este însă că se joacă 4 simpluri. Ceiace se va stabili abia în Ungaria este dacă se vor juca 4 sau 2 dubluri. Cum şansele de a câştiga vreun punct sunt mai mari în simplu decât în dublu, reprezentantul federaţiei noastre ar trebui să opteze pentru 2 dubluri. Ungurii aliniază cea mai bună echipă cu Kehrling, Gabrowitz şi Zichy, însă şi-au rezervat dreptul de a numi pe al patrulea jucător şi de a fixa compoziţia echipelor de dublu domni în ultimul moment. Precis este numai că No. 1 va juca Kehrling, No. 2 Gabrobitz iar Kehrling şi Zichy vor apare în dublu împreună. Sarcina reprezentanţilor noştri este cât se poate de dificilă. Nu cred să câştige vreun punct, dat fiindcă anul trecut, Ungaria fără Kehrling a învins România cu 6:2 la Bucureşti, cele 2 puncte fiind câştigate de Botez şi Poulieff contra lui Seinert şi Krepinska.

Italia-Japonia 3-2

Cea de a treia zi a matchului pentru semifinala zonei europene a Cupei Davis a adus două victorii în simplu ale Italiei, care a eliminat astfel Japonia cu 3-2.

Rezultatele technice au fost:

Palmieri b. J. Satoh 4-6, 4-6, 6-1, 6-1, 6-2.

De Stefani b. Kuwabara 6-2, 6-2, 6-4.

Italia se va întâlni astfel în finală cu Germania.